

[Rager.]

det er saaledes, og jeg tror, det vilde være meget uheldigt, om en Udtalelse herfra blev forstaaet saadan.

Jeg har med Interesse hørt de Bemærkninger, der blev gjort om at yde Naturalier i Stedet for Penge; men, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, ligger dette Spørgsmaal jo i og for sig ikke direkte for ved dette Lovforslags Behandling. Man skal aldrig afvise, forekommer det mig, at tage den Art Tanker op til Overvejelse; men det bliver maaske et Spørgsmaal, om Fordelingen af disse Naturalier bliver billigere, ved at man følger nye Fordelingsveje i Stedet for at anvende de een Gang handelsmæssigt fastlagte, eller om den ikke bliver dyrere.

Disse Bemærkninger er fremsat i Anledning af den foreliggende Situation i al Almindelighed. Om selve Lovforslaget skal jeg kun sige dette, at en Drøftelse af de tekniske Detailler og Udformningen i det hele efter min Mening egner sig bedst til at foregaa i et Udvalg, idet jeg dog i Forvejen maa udtale, at vi efter min Mening neppe behøver at foretage Ændringer i Lovforslaget, som det er forelagt af den højtærede Socialminister. Men en Drøftelse i Udvalg af et Forslag som dette vil jo være naturlig.

Gregersen: Jeg har af gode Grunde ikke tidligere haft Lejlighed til i dette Ting at drøfte det Fattigdomsproblem, som er til Behandling her i Dag, men jeg har tidligere ved offentlige Møder ude i Landet haft Lejlighed til at drøfte Spørgsmaalet ogsaa med et æret Medlem af dette høje Ting, et Medlem af den socialdemokratiske Gruppe. Jeg hævdede, at Fattigdommen var stadig voksende, navnlig voksende i Bredden, idet flere og flere Lag drages ind under Fattigdommen. Med andre Ord: det, som Henry George har sagt, at Fremskridt og Fattigdom følges ad, staaer stadig til Troende. Det ærede Medlem af den socialdemokratiske Gruppe paastod, at dette ikke var rigtigt; han paastod, at den Tale, som jeg havde ført

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke polemisere imod, hvad der er udtalt og drøftet ude paa Vælgermøder; det drejer sig her om Behandlingen af det foreliggende Lovforslag.

Gregersen: Jeg hævder da, at Proletariatet bredte sig, og at der kom flere og flere ind under Fattigdommen, hvad jo ogsaa

det Lovforslag, som er til Behandling, er et klart Udtryk for. Fremsættelsen af dette og mange andre lignende Forslag er jo et Bevis for, at Fattigdommen breder sig, fordi man underbinder saavel Produktionen som Omsætningen. Man underbinder, som en tysk Socialøkonom en Gang har hævdedet det, Aarerne og hindrer Blodet i at cirkulere frit i Legemet, og derfor sygner Samfundet selvfølgelig hen, og det bliver ikke rask paa ny, før de kvælende Baand løsnes. Det nytter ikke i Længden at tilføre Ilt og Næringsstoffer paa kunstig Maade, som dette Lovforslag tilsigter.

Jeg skal i øvrigt gøre nogle Bemærkninger til selve Lovforslaget. Det er vanskeligt at dømme om, hvor mange Penge der vil medgaa ifølge dette Lovforslag, selv om der er givet en skønsmæssig Beregning i Bemærkningerne. Men den finansielle Stilling i de allerfleste Kommuner afgiver formentlig nogen Garanti for, at der ikke vil blive brugt flere Penge, end det findes yderst nødvendigt at anvende, selv om Kommunerne jo kun skal yde den ene Fjerdedel og faar de tre Fjerdedele refunderet af Staten. Kommunerne maatte have Krisehjælp for nylig, og Stillingen er neppe forandret til det bedre siden. Der er ikke megen Fare for, at der skal blive ydet Hjælp, der ikke er strengt paakrævet.

Denne Kommunernes økonomiske Kri- setilstand er overhovedet det svageste Punkt ved Fremsættelsen af Lovforslaget. At Trangen til Vinterhjælpen er til Stede, kan ingen være i Tvivl om, og at Samfundet skylder at forsørge dem, det lukker ude fra Erhverv, er vi for vort Vedkommende heller ikke i Tvivl om. Men hvor skal Pengene komme fra?

Det vil blive vanskeligt for Kommunerne at lægge alle disse Penge ud. Det hedder nok i § 3, sidste Punktum, at Statskassen kan yde passende Forskud, men det er jo Forskud, der først ydes, naar Socialministeriet har modtaget Indberetning om, hvor meget der er brugt. Kommunerne faar med andre Ord ikke Forskud, men Bagskud. De skal lægge de fire Fjerdedele af Vinterhjælpen ud og faar først senere de tre Fjerdedele, som er Statens Andel, refunderet. Det bliver saaledes i Virkeligheden Kommunerne, der yder Forskud til Staten, og ikke omvendt. Og det kan Kommunerne have ondt nok ved at overkomme.

Jeg er naturligvis ikke blind for, at Forslagets Vedtagelse i Realiteten vil blive en Hjælp for Kommunerne. Efter min Mening vil Kommunerne nemlig blive nødt til at bruge Pengene, enten Lovforslaget ved-